

DOXOLOGIA LA ANIVERSAREA SĂRBĂTORIRII NAȚIONALE A ZILEI DE 25 MARTIE 1821

Joi, 11/24 martie 2022, la Biserica Sfântului Mormânt a fost oficiată o doxologie cu ocazia aniversării zilei naționale din 25 martie 1821.

Doxologia s-a făcut în primul rând ca o rugăciune către Dumnezeu pentru odihna sufletelor luptătorilor din 1821, care au căzut luptând pentru credință și țară, și ca mulțumire lui Dumnezeu pentru ajutorul dat poporului grec, pentru a fi eliberat de jugul otoman și pentru stabilirea libertății în Hristos.

Doxologia a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu Arhierei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon în strana din dreapta și de domnul Vasilios Gotsopoulos în strana din stânga, cu ajutorul elevilor din Școala Patriarhiei. La slujbă au fost prezenți membrii comunității grecești, Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras și membrii ai Consulatului.

După Doxologie toți cei prezenți s-au întors la Sala de Recepție a Patriarhiei unde Preafericirea Sa s-a adresat celor prezenți astfel:

„Veniți cu râvnă în acest moment, să faceți un jurământ pe cruce... ridicați crucea pe steaguri și loviți inamicul ca tunetul și fulgerul”, exclamă Rigas Feraios la poemul său revoluționar „Thurium”.

Excelența Voastră Domnule Evangelos Vlioras, Consul General al Greciei la Ierusalim,

Cuvioși Sfinți Părinți și Frați,

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Aniversarea de astăzi a Revoluției grecești din 25 martie 1821 este un eveniment unic și fără precedent în istoria lumii și asta pentru că binele dumnezeiesc al libertății este indisolubil legat de conștientizarea hristică a jertfei de sine a poporului evlavios al creștinilor Greco-ortodocși și a binecuvântatului nostru popor grec.

Mitropolitul Palaionului Patron Germanos a ridicat Sfântul Steag al Învierii la 25 martie 1821, ziua sărbătorii Bunevestiri a Fecioarei, ascultând predica eliberatoare a înțeleptului Apostol Pavel: „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Gal. 5:1).

Viziunea asupra ideii de libertate care a luat contur în creștinism a fost cea care a distins revoluția greacă din 1821 de revoluțiile contemporane ale altor popoare. Acest lucru este arătat și de sloganul naționalist al Părintelui Moria Theodoros Kolokotronis: „acum lupta noastră este pentru credința lui Hristos și pentru sfânta libertate a țării”. Acest lucru este mărturisit și de chemarea lui Rigas Feraios din piesa sa revoluționară „Thurium”: „Să depunem jurământul pe cruce”.

Grecii, pentru care patriotismul și libertatea sunt trăsături speciale ale istoriei lor lungi și variate, nu au putut fi împăcați cu genul de sclavie a jugului otoman, care le-a insultat moștenirea culturală, spirituală și etnoreligioasă, ceea ce a contribuit decisiv la înălțare și decorarea standardelor morale și, de asemenea, la iluminarea minții acelor oameni „care șed în întuneric și în umbra morții” (Luca 1:79)

Măreția jertfei grecilor revoluționari pentru libertate și numele lui Hristos se reflectă atât în sloganul „libertate sau

moarte", cât și în mărturisirea noilor mucenici recunoscuți de Biserică: „M-am născut creștin și ca un creștin, voi muri!”

Eroii și noii martiri ai revoluției din 1821 au luat seama, fără îndoială, la cuvintele Evangheliei: „Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeți-vă mai curând de acela care poate și sufletul și trupul să le piardă în gheena” (Matei 10:28).

Și spunem asta întrucât contribuția Bisericii și a clerului la revolta națională din 1821 a fost într-adevăr fără egal și măreață. Biserica, în calitate de instituție spirituală, a devenit principala forță de conducere a poporului grec sub jug. Biserica este cea care a reprezentat identitatea națională și religioasă a grecilor.

Sărbătoarea revoluției naționale din 1821 nu este doar un eveniment închinat memoriei istorice ci mai degrabă moștenirii sfinte pecetluite cu sângele eroic al martirilor, „libertății care izvorăște din oasele sfinte ale grecilor”. Această moștenire sfântă suntem chemați să o păstrăm și să o transmitem generațiilor următoare.

Frăția noastră Aghiotafită memorabilă participă la festivitățile de aniversare a sfintei amintiri a Renașterii Naționale a poporului cucernic și împărătesc al grecilor ortodocși și a neamului nostru și, cum se cuvine, aduce „celui cu darea, darea” (Romani 13 :7), așa că am coborât la Biserica Sfântului Mormânt pentru a aduce laudă de mulțumire și Doxologie Domnului nostru Iisus Hristos Care a fost răstignit și a Înviat din morți pentru noi. De asemenea, ne-am rugat pentru odihna veșnică în ținutul vieții sufletelor binecuvântate ale celor care au căzut ca mucenici în timp ce luptau pentru credință și țară în luptele sfinte ale neamului nostru.

Pentru toate acestea, să ridicăm paharul pentru un toast și, cum se cuvine, să spunem cu voce tare:

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască poporul cucernic și împărătesc al grecilor ortodocși!

Trăiască Elada!

Trăiască Frăția noastră Hagiotafită!"

După discursul Preafericirii Sale, Dl. Vlioras a spus următoarele:

„Preafericirea Voastră,

Înaltpresfințiților Arhieriei,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor

Astăzi, elenismul ecumenic sărbătorește și onorează cu mândrie aniversarea Revoluției din 1821, cea mai glorioasă pagină din istoria Greciei moderne, o luptă pentru altare și vetre, un punct de referință și un simbol pentru națiunea greacă, care a avut ca final fericit înființarea statului grec modern și renașterea democrației în leagănul ei.

În fiecare perioadă istorică există un pol, un eveniment istoric care o marchează și devine un punct de referință pentru noi toți mai târziu. 25 martie 1821 este această piatră de hotar în istoria modernă a elenismului, marcând punctul de cotitură când grecii au luat eroica decizie de a se ridica, singuri împotriva multora, împotriva tiraniei otomane și de a revendica libertatea cu sângele lor. Era primăvară chiar și atunci, acum aproape două secole, când elinii a luat armele pentru a-și revendica libertatea. Acest ideal pe care poporul nostru l-a admirat în măreția de neclintit a jertfei bărbaților neștiutori de carte, zdrențuiți și înfometați, bărbați înarmați și hoți, preoți, femei și copii.

Revoluția noastră națională este cea mai mare dovadă că,

deasupra oricăror interese, greutăți și obstacole, excelează sufletul și spiritul unui popor cu o mentalitate înaltă, demn de misiunea sa istorică.

Așadar, în acele vremuri, ca în orice moment dificil, au fost mulți cei care s-au autodepășit și au dat dovadă de eroism, dincolo de ceea ce numim o datorie bine intenționată. Personalități marcante, dar și oameni obișnuiți, de rând, care s-au trezit brusc în primele linii ale istoriei, au răspuns ca unul chemării la luptă, fără a ezita, fără să-și plece capul, marcând veșnic istoria și viața elenismului.

În biserici în formă de cruce și paraclise sărace, dorința de libertate s-a aprins în sufletele grecilor înrobiți. Cu mijloace slabe sau inexistente, cu curajul de a suplini lipsa de arme, au schimbat definitiv cursul istoriei noastre spre dreptate și libertate. În această luptă, toată lumea a slujit ideii de libertate, cu patriotism unic, jertfă și lepădare de sine. „Și dacă suntem puțini în ceata lui Braimisi”, observă generalul Makrygiannis, „sîntem mîngăiați într-un fel, că norocul a fost tot timpul de partea grecilor puțini la număr. De la început până la sfârșit, în trecut și în prezent, toate fiarele se luptă să ne mănânce și nu pot. Ne mănâncă și rămîne drojdia. Și când cei puțini se hotărăsc să moară, uneori pierd și de multe ori câștigă.”

Aniversările naționale sunt utile pentru noi toți atunci când sunt o oportunitate de a reînnoi, cu deschidere și determinare, angajamentul nostru față de idealurile pentru care au luptat întemeietorii libertății noastre și conștientizarea că dreptatea, progresul și prosperitatea noastră sunt rezultatul propriilor noastre eforturi și luptă, individuală și colectivă. Să ascultăm cuvintele generalului Makrygiannis, că „toți avem această patrie împreună, înțelepții și neștiutorii, bogații și săracii, politicienii și militarii și oamenii cei mai de rând”.

Trecerea a 201 de ani de la Renașterea noastră națională ne

invită să reflectăm la succesele și provocările vieții noastre naționale, dar și la continuarea cursului nostru colectiv, deoarece este caracteristic identității noastre naționale să sărbătorim nu destinația ci călătoria, plină de descoperiri, plină de aventură, cum scria Constantine Cavafy, să încerce, să caute, să descopere și să nu renunțe așa cum a scris Tennyson despre Ulise.

Așa că haideți să stăm cu respect în fața sacrificiului strămoșilor noștri, eroii de la 1821, și să luăm exemplul patriotismului și abnegației lor, astfel încât să putem răspunde puternic provocărilor vremurilor noastre tulburi.

Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhierei,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Pentru Țara Sfântă și prezența noastră în ea, memorabila Patriarhie a Ierusalimului și Frăția Aghiotafită, cu oferta sa îndelungată și variată și cu cea mai înaltă lucrare pastorală, sunt gardianul valorilor morale și spirituale ale credinței noastre ortodoxe.

Patriarhia noastră din Ierusalim este mărturia vremii prezenței dinamice a tradiției grecești și ortodoxe în Orientul Mijlociu. Mentalitatea sa înaltă și luptele, în condiții nefavorabile, până astăzi, sunt pentru noi toți un capital național neprețuit și o sursă de inspirație și putere.

Pentru noi toți, 25 martie 1821, este un prilej excepțional de a reflecta asupra responsabilităților noastre și de a ne reînnoi angajamentul față de idealurile care constituie chintesența tradiției noastre grecești și ortodoxe și pentru care protagoniștii libertății noastre au luptat, „... niciodată din datorie nu vă clintiți”. Idealuri pe care în ziua de azi

nu le putem lua ca pe un dat și pe care trebuie să le păstrăm
cu propria noastră luptă.

Cu aceste gânduri, vă îndemn pe toți să spunem:

Trăiască ziua de 25 martie 1821!

Trăiască Grecia!”

Din partea Secretariatului General